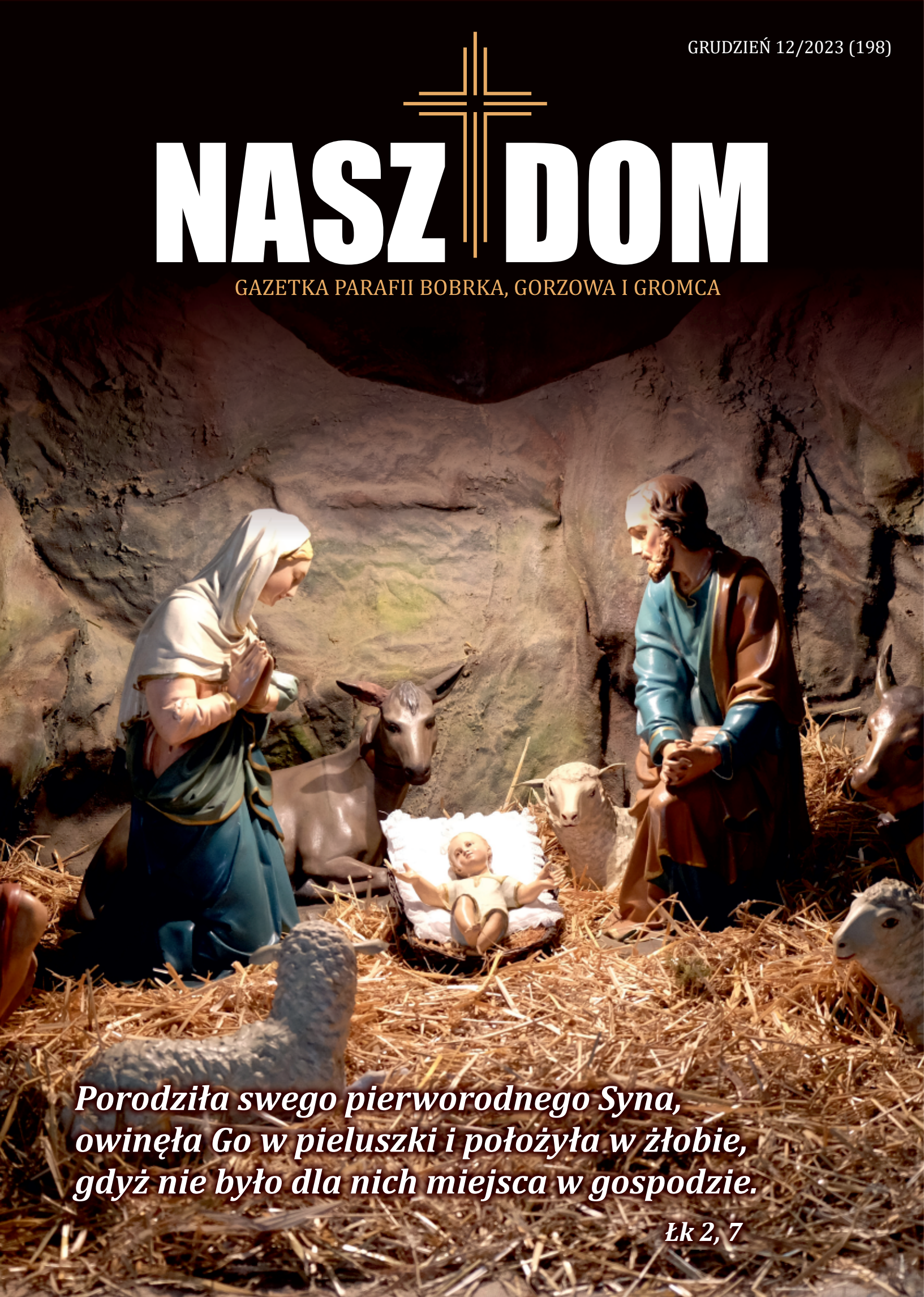


NASZ DOM

GAZETKA PARAFII BOBRKA, GORZOWA I GROMCA



*Porodziła swego pierworodnego Syna,
owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie,
gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.*

Łk 2, 7

11 listopada Narodowe Święto Niepodległości

W sobotę 11 listopada w parafii Trójcy Przenajświętszej obchodziliśmy Narodowe Święto Niepodległości o godz. 8:00 na Mszy św. odprawionej przez ks. Proboszcza modliliśmy się w intencji naszej Ojczyzny.

Na zakończenie Mszy św. przedstawiciele Rady Sołeckiej z sołtys Heleną Szewczyk, delegacją ze szkoły podstawowej w Bobrku wraz ze strażakami z OSP Bobrek ze sztandarem w asyście ks. proboszcza Józefa złożyli kwiaty pod tablicą upamiętniającą poległych w obronie ojczyzny mieszkańców Bobrku, Chełmku, Gorzowa i Gromca.



Pamiętkowa tablica z nazwiskami parafian poległych w I wojnie światowej została ufundowana 11 listopada 1928 roku w 10 rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości.

Tekst i zdjęcia K. Saternus



Imieniny Księdza Proboszcza

Jak co roku w listopadzie Ksiądz Proboszcz Zdzisław obchodził swoje imieniny. Życzenia z tej okazji Szanownemu Solenizantowi złożyła Służba Liturgiczna Ołatarza i parafialna schola "Laus Deo".

Dla naszego księdza Proboszcza wybrzmiała Oazowa pieśń "Sutanna uboga", którą pragnęliśmy podziękować za troskę o gromiecką parafię, dobroć i wsparcie dla wszystkich wiernych.

Tekst i zdjęcia R.L



Matka Boża z Jasnej Góry Królowo Polski



Jasna Góra jest często tak zatłoczona, wydawałoby się, że nie są to warunki sprzyjające modlitwie, a jednak to tam nas ciągnie tęsknota spośród wszystkich odwiedzanych sanktuariów właśnie tam najchętniej wracamy. Wracamy tam jak do domu, jak do rodzinnych stron po długim wyjeździe.

Obraliśmy Najświętszą Maryję Pannę jako swoją królową, a w Częstochowie jest jej tron. Tam wędrujemy oddać jej cześć, tam szukamy jej opieki. Obsypujemy prezentami tych, których kochamy, a przecież Maryja niczego od nas nie potrzebuje. Czym możemy Jej sprawić jej radość? „Podaruję Ci serce czyste”. Serce pojednane

z Bogiem i ludźmi pełne planów na dobro, którego tak wiele można uczynić. W drodze powrotnej z Częstochowy można odwiedzić Matkę Bożą z Gidli, patronkę spraw małych codziennych.

Gdy Twój syn opowiadał o skarbie zakopanym w ziemi, niejeden rolnik zamarzył o takim znalezisku. W Gidlach orzący wykopał malusienką figurkę z drewna. Czy można na nią zwrócić uwagę, skoro jest tak wiele okazałych Twoich wizerunków. Czy można zauważyć małe sanktuarium w Gidlach, skoro w pobliżu Częstochowa? Ile takich małych spraw nie zauważamy w naszym życiu? Nie widzimy zmęczenia na twarzy bliskich,

słabnących więzi z najbliższymi. Nie chcemy słyszeć napomnień, oburzamy się na prośby i chyba najgorsze – nie widzimy ludzi. Za dużo przegapionych drobiazków.

Patronko spraw małych, pomóż nam byśmy nie przegapili tego co najważniejsze – drobiazków, z których składa się życie.

Maria



*Obraz w ujęciu ołtarzowym w kaplicy Matki Bożej
foto. Andrzej Otrębski*

Króluj nam Chryste...

W sobotę 25 listopada, w przeddzień Uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata, w gromieckim kościele miała miejsce uroczysta Msza święta, podczas której 26 młodzieńców ze wszystkich parafii dekanatu libiąskiego otrzymało błogosławieństwo do pełnienia posługi Lektora Słowa Bożego.

Wydarzenie to poprzedził szereg kursów i przygotowań lektorskich, które odbywały się w Parafii Miłosierdzia Bożego w Chełmku pod kierunkiem ks. Adama Janowiaka.

Uroczystej Eucharystii przewodniczył ks. dziekan Zdzisław Bury – proboszcz naszej parafii. Koncelebrowali ją wszyscy kapłani



pracujący w naszym dekanacie, a homilię wygłosił ks. Adam Janowiak – dekanalny Duszpasterz Młodzieży.

Podkreślił w niej rolę lektora w życiu wspólnoty i podczas liturgii. Wspomnił też jak młodzież się do tego przygotowywała.

W czasie mszy nastąpił uroczysty obrzęd włączenia nowych lektorów do grona Liturgicznej Służby Ołtarza poprzez złożenie przysięg i wręczenie Pisma Świętego.

Pobłogosławione zostały też Krzyże Święte, które nowi głosiciele Słowa Bożego przyjęli na znak podjęcia posługi. Nie zabrakło



również podziękowań wobec kapłanów za gorliwe przygotowanie do tego podniosłego wydarzenia, oraz pamiątkowej fotografii.

Bóg zapłać wszystkim za obecność i modlitwę w tak ważnym święcie Liturgicznej Służby Ołtarza.

tekst i zdjęcia R.L

Radość w Gorzowie

W niedzielę 26 listopada kiedy zabrzmiały dzwonki na rozpoczęcie Mszy św. po kilku sekundach w drzwiach zakrystii pojawili się w nienagannie białych albach chłopcy, którzy w sobotę zostali pobłogosławieni do posługi lektora razem z kolegami z innych parafii dekanatu libiąskiego. Sześciu chłopców w bieli to wzruszający i coraz rzadszy widok, bo czasy nie są sprzyjające służbie w Kościele. Skutkuje to tym, że co roku jest mniej chłopców chcących poświęcić swój czas na posługę dla wspólnoty wierzących. Po Mszy św. o godz. 10.00 Rodzice nowych lektorów przygotowali dla wszystkich ministrantów, lektorów i scholki słodki poczęstunek - piękny i smaczny tort z imionami lektorów oraz inne słodkości. Dziękuję Rodzicom za przygotowanie uroczystości, a nade wszystko za trud i poświęcenie



wkładane w to, aby synowie byli zawsze na wyznaczonej służbie. Dziękuję również starszym lektorom, którzy nie ustępują gorliwością młodszym. Wszystkich lektorów i ministrantów służących w Gorzowie według grafiku jest 21 osób, ale są jeszcze i tacy, którzy przychodzą tylko w niedzielę.

Chwała im też za to. Dzięki zaangażowaniu wszystkich w naszej parafii nie ma Mszy św. bez posługi ministrantów i lektorów. Dziękuję również scholce, która w ciągu roku szkolnego systematycznie ćwiczy i śpiewa w niedzielę i święta. Tu także ukłon w stronę zaangażowanych Rodziców. Cieszę się, że rodzice mają odwagę być dumnymi ze swoich dzieci służących w Kościele. Oby dalej Duch nie gasł w społeczności wierzących.

*Ks. Stanisław,
zdjęcia Anna Rybak.*



Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Grudzień 2023

Za osoby z niepełnosprawnościami

Módlmy się, aby osoby z niepełnosprawnościami były w centrum uwagi społeczeństwa, a instytucje promowały programy integracyjne, które zwiększyłyby ich aktywne uczestnictwo.

Styczeń 2024

O dar różnorodności w Kościele

Módlmy się, aby Duch Święty pomagał rozpoznawać dar różnych charyzmatów we wspólnotach chrześcijańskich i odkrywać bogactwo różnych obrządków w łonie Kościoła katolickiego.

"Każdy górnik ciebie zna, Patronko Barbaro" – Barbórka A. D 2023



*"Każdy górnik ciebie zna,
Patronko Barbaro, Bo opiekę
w Tobie ma. Więc Cię prosi
związa"*

Tym niezwykle słowami z pieśni religijnej podkreślamy kult Św. Barbary - patronki górników, trudnej pracy i dobrej śmierci.

Brać górnicza zarówno obecna, jak i emerytowana z naszej gromieckiej wspólnoty parafialnej modliła się w dzień jej wspomnienia 4 grudnia o godzinie 11:00. Najświętszą ofiarę sprawował ksiądz proboszcz Zdzisław Bury. W kazaniu podkreślił jak ważna jest wiara i szacunek dla innych, a także przytoczył historie z życia wzięte związane z kultem Patronki Trudnej Pracy.

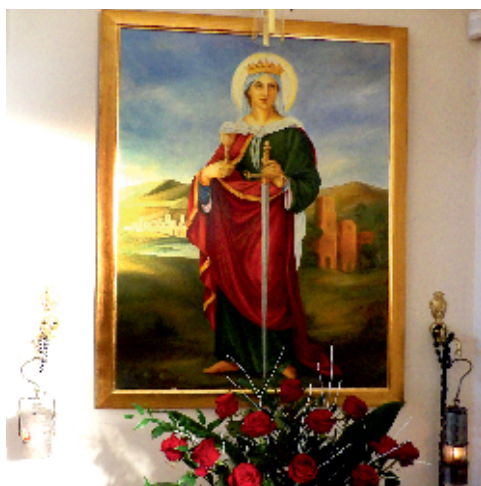
We mszy świętej uczestniczyli górnicy z naszej parafii i emeryci wraz z rodzinami. Na tę okazję przybyli oni w galowych strojach górniczych, wraz z pocztm sztandarowym, kultywując w ten



sposób piękną tradycję. Tradycyjnie wykonano także wspólną fotografię.

Na zakończenie mszy świętej wybrzmiało szczególnie **"Szczęść Boże"**, które było życzeniami dla całej górniczej braci.

Tekst i zdjęcia R.L

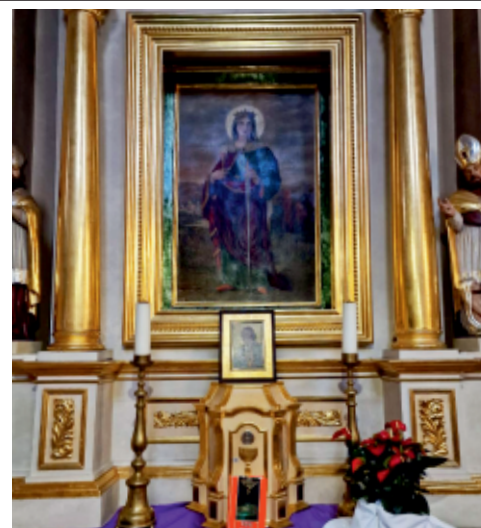


Wspomnienie św. Barbary w Bobrku

Staje dzisiaj przed nami św. Barbara jako świadek zmagania o prawdę Ewangelii, zwłaszcza w chwilach trudnych, gdy wielu zaczyna wątpić w Chrystusa i żyć tak, jakby Boga nie było – mówił abp Marek Jędraszewski w czasie Mszy św. I uroczystości barbór-

kowych w kaplicy św. Kingi w kopalni soli w Wieliczce.

W bobreckiej parafii również 4 grudnia o godzinie 10.00 na Mszy św. Modliliśmy się w intencji górników i ich rodzin z naszej parafii.



xjs

RORATY 2023

Osiemset lat temu, w grudniu 1223 roku, św. Franciszek wybudował pierwszą w historii bożonarodzeniową stajenkę. Powstała ona w niewielkiej włoskiej miejscowości o nazwie Greccio. Franciszek pragnął „przynajmniej jeden jedyny raz ujrzeć na własne oczy narodziny Bożej Dzieciny”. 25 grudnia z różnych stron przybyło do Greccio wielu braci oraz okoliczni



W Greccio nie było żadnych figurek – stajenka została stworzona przez tych, którzy tam byli obecni. Do wydarzeń, które miały miejsce 800 lat temu w Greccio, nawiązują materiały duszpasterskie, które redakcja „Gościa Niedzielnego” oraz wydawnictwo Serafin proponują na tegoroczne Roraty.

W czasie kazań przedstawiana była postać budowniczego stajenki, czyli św. Franciszka, i najważniejsze epizody z jego życia. Dzieci, zbierając obrazki przedstawiające wydarzenia z życia Biedaczyny z Asyżu i umieszczając je na specjalnej „budowlanej” planszy, przez cały Adwent budowały w swoich sercach stajenkę dla Jezusa. Korzystają z rad i wskazówek udzielanych przez św. Franciszka, podobnie jak robotnicy, stawiając jakąś budowlę, korzystają z projektu stworzonego przez architekta.

A na koniec Adwentu do wybudowanej przez siebie stajenki wprowadzą Lokatorów: Józefa, Maryję i nowo narodzonego Jezusa.

Jak co roku uczestnikom Rorat towarzyszyła specjalnie na tę okazję skomponowana piosenka pt. „Cuda dzieją się” w wykonaniu Magdy Anioł i Adama Szewczyka.

www.ekai.pl

zdjęcia Ewa K



mieszkańcy. Zobaczyli ustawiony żłób z sianem, obok którego stały wół i osioł. Kapłan odprawił na żłobie Mszę świętą, ukazując związek między wcieleniem Syna Bożego a Eucharystią.



Św. Mikołaj w Gorzowie



Spotkanie z Mikołajem w Bobrku



Ho, ho, hooo...tu św. Mikołaj. Byłem i odwiedziłem mnóstwo dużych miast, miasteczek, wiosek i wsi, aż trafiłem tu do Bobrku koło Oświęcimia do kościoła. Jakież było moje zaskoczenie,

że tak wielu z Was było tego dnia - 6 grudnia 2023r. ze mną aby uczcić moje imieniny, i że mogłem podzielić się z Wami prezentami. Mam nadzieję, że Wam się podobały?

Do zobaczenia znów za rok, do następnego spotkania Kochani.

święty Mikołaj

Ukłęknąć przed żłóbkiem

Przyszło Boże Narodzenie roku 2023. Będzie trochę głodniej, chłodniej i mniej bezpiecznie, ale chyba bardziej prawdziwie. Podobnie było przed dwoma tysiącami lat, gdy rodził się Jezus Chrystus. Zagrożony zawiścią Heroda, wśród wilgotnej nocy iz dala od ciepłego domu. Będziemy Mu w tym roku bliżsi.

Ewangelia ukazuje Betlejem i tajemnicę Bożego Narodzenia jako miejsce zjednoczenia podzielonej ludzkości. Wszyscy, do których dotarła wieść anielska o narodzinach Mesjasza spieszą do tego jednego miejsca, gdzie narodziło się Dziecię. Pasterze i magowie, chóry niebieskie i mieszkańcy Ziemi. Chrystus, powie św. Jan, przyszedł od Boga po to „aby rozproszone dzieci Boże zgromadzić w jedno”. Św.

Franciszek z Asyżu polecił swoim współbraciom na początku XIII wieku przedstawić w Greccio scenę Narodzenia Pana Jezusa, nie przypuszczał, że to tak szerokim echem odbije się w życiu Kościoła.

Dziś w każdej niemal świątyni jest żłobek jako symbol Bożego Narodzenia, jako zaproszenie do adoracji Dzieciątka Jezus w śpiewie

kolęd i refleksji. Przypatrując się prostemu urokowi gipsowych figurek pokonajmy czas i przestrzeń, pomyślmy, że kłękamy na progu tamtej betlejemskiej stajenki. Nie oglądaj się za darami. Ważne, że ty jesteś, że przyniosłeś siebie.

Maria

*„Ja wiem, o mój Panie,
któryś miał w żłobie tron,
Czy dusza moja biedna,
milszą Ci jest niż on,
Zlituj się nademną,
błagać Cię kornie śmiem,
Gdyś stajnią nie pogardził,
nie gardź i sercem mym.”*

(słowa polskiej kolędy)



foto. Sincerely Media - unsplash.com

Historia kołęd

Kołеды obok choinek są stale towarzyszącymi elementami każdego świąt Bożego Narodzenia. Wydawałoby się, że są tak stare, że istnieją od zawsze. Słowo kołęda pochodzi od łacińskiego słowa *calende* w dokładnym tłumaczeniu oznacza „pierwszy dzień miesiąca”. A najciekawsze jest to, że kołęda w swym pierwotnym znaczeniu była noworoczną pieśnią powitalną i pochwalną na cześć gospodarzy, przekazywała życzenia szczęścia i pomyślności.

Pierwotnie zatem kołęda była całkowicie świecką, radosną pieśnią i nie miała wiele wspólnego z Bożym Narodzeniem. Kołęda wykształciła się później, wraz z rozwojem i umacnianiem się chrześcijaństwa, które przejęło mnóstwo rzymskich zwyczajów i obrzędów. Jednym z nich było właśnie kołędowanie, czyli tradycyjne składanie wizyt najbliższym i wręczanie im upominków z okazji początku następnego roku. Z czasem kołеды stały się śpiewanymi po łacinie



pieśniami obrzędowymi, które swoją treścią nawiązywały do ewangelii. Nie były to jednak pieśni typowo świąteczne i bożonarodzeniowe.

A kiedy została napisana pierwsza chrześcijańska kołęda? Niestety na to pytanie nie ma jednoznacznej odpowiedzi. Za pierwszą kołędę w znaczeniu religijnym można uznać łacińską pieśń *Jesus refulsit omnium* (Jezus oświeca wszystko). To dzieło św. Hilarego, pochodzące jeszcze z IV wieku, a dokładniej z 336 roku, kiedy to odnotowano pierwsze w historii obchody Bożego Narodzenia. Wielu badaczy twierdzi jednak, że utwór ten bardziej

należy uznawać za hymn. W zasadzie aż do XIII wieku kołеды nie były śpiewane w trakcie nabożeństw. Po raz pierwszy dokonał tego św. Franciszek z Asyżu, który zaintonował bożonarodzeniową pieśń zorganizowanej przez siebie szopce. Natomiast za najstarszą zachowaną polską kołędę pochodzącą z 1424 roku uznaje się „Zdrów bądź, Królu anielski”. Jego tekst odnajdujemy w kilku źródłach, z których najistotniejszy to zbiór kazań Jana Szczekny, spowiednika królowej Jadwigi oraz o parędziesiąt lat późniejszy kodeks z łacińskimi kazaniem Piotra z Miłosławia.

A który kraj ma najwięcej kołęd? Polska jest jedynym krajem na świecie, który posiada najwięcej pieśni bożonarodzeniowych - niemal dwieście kołęd i czterysta pastorałek, także mamy czym się poszczycić. Nie pozostaje nam, jak tylko śpiewać kołеды w ten jedyny, wspaniały i niepowtarzalny czas.

Gabriela Domagała



foto. Steve Hruza - unsplash.com

Urok świątecznych dni

Jakże przepiękne są Świeta Bożego Narodzenia. Jaki cudowny nastrój! Świąteczne zapachy i widoki. Choinka, światełka, błyszczące dekoracje, przygotowane prezenty i odświeżone przygotowany stół. A na nim karp, kapusta z grzybami, pierogi barszcz, kutia i wiele innych wspaniałych potraw. A za oknami naszych domów oświetlone ulice, świąteczne dekoracje – pięknie!

Ale po co to wszystko? Co się kryje za tymi dekoracjami, tymi wielkimi choinkami ustawianymi w miastach. My wiemy, że kryje się za nimi Tajemnica Bożego Wcielenia. Przyjście na świat Jezusa Chrystusa „Bóg tak umiłował świat, że Syna

Swego Jedynego nam dał”. Dał dwa tysiące lat temu, gdy Jezus urodził się w ubogiej grocie w Betlejem. Daje i dziś.

Czy ta treść jest dla ludzi czytelna? Może nie dla każdego. Ale ona tam jest. Trzeba ją chcieć dostrzec i zrozumieć. Przejść od tego co jest widzialne jak świąteczne dekoracje naszych domów, kościołów czy miast, do tego co niewidzialne ludzkim okiem, ale co odczuwalne ludzkim sercem – do przyjścia Zbawiciela do naszej duszy.

Maria

Nieustający cud Wcielenia



foto. Kenny Eliason - unsplash.com

Wcielenie jest to wielka tajemnica naszej wiary. Mówi ona, że Syn Boży stał się człowiekiem dla naszego zbawienia. Wcielenie łączy się tu dwie natury, boska i ludzka, w jednej osobie, która nie jest osobą ludzką, ani też nową jakąś osobą boską, ale jest to druga Osoba Trójcy świętej! Bóg-Człowiek, Bóg prawdziwy i człowiek prawdziwy, Oto cała treść tej świętej tajemnicy, której przedziwna łączność i podobieństwo z tajemnicą Najśw. Eucharystii są tak oczywiste, że niejako jedno z nią stanowią.

Przez Komunię św. wcielenie Syna Bożego ponawia się w każdym z nas z osobna. Słowo przedwieczne, które raczyło przyjąć niegdyś na siebie ciało i duszę, do naszych podobne, obecnie poniża się aż do przyjęcia niejako ciała i duszy każdego z nas; czyni nas wszystkich uczestnikami boskiej swej natury i cały rodzaj ludzki w sobie niejako przemienia. To też ojcowie Kościoła w tym rozumieniu mówili o boskiej Eucharystii, że jest rozszerzeniem wcielenia Syna Bożego.

On sam – Boski Logos – w nas staje się ciałem! Jakże to niezwykle i piękne!

Św. Augustyn powiedział:

O mój Boże, wszechmocny jesteś, a jednak nie mógłbyś nic więcej dla nas uczynić nad to, co uczyniłeś. O mój Boże, jesteś nieskończenie mądry, a jednak nie mógłbyś nam dać większego skarbu ani też daru cenniejszego, nie mógłbyś nam większej okazać miłości. Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał; o tak, dał nam Syna swego jedyne.

Pan Jezus dał nam się na początku przez Wcielenie. Dał nam siebie i nieustannie się daje. W Ewangelii św. Jana czytamy: Umilował swych, którzy byli na świecie, do końca je umiłował. Do końca, do końca swego życia, do końca czasów, aż do krańców świata, aż do ostatecznej granicy miłości!

Wcielenie raz tylko jeden spełnione zostało, w jednym tylko zakątku ziemi, tylko na 33 lata. Przeistoczenie, prawdziwa przemiana chleba w Ciało Chrystusa a wina w Jego Krew ponawia się codziennie, na całej ziemi i nie przestanie się powtarzać aż do końca świata. Eucharystia jest zatem bezustannym wcieleniem Syna Bożego, szerokim jak cała kula ziemską, nieskończonym jak miłość, trwałym jak wieki.

Obyśmy z tego bezcennego daru pragnęli chętnie korzystać!

Wszystkim czytelnikom życzymy, aby doświadczyli cudu wcielenia – niech Słowo stanie się Ciałem w Was! Niech Chrystus – Światłość Świata opromieni Wasze życie swoim blaskiem, niech wcielona Miłość rozgrzeje i przemieni Wasze serca!

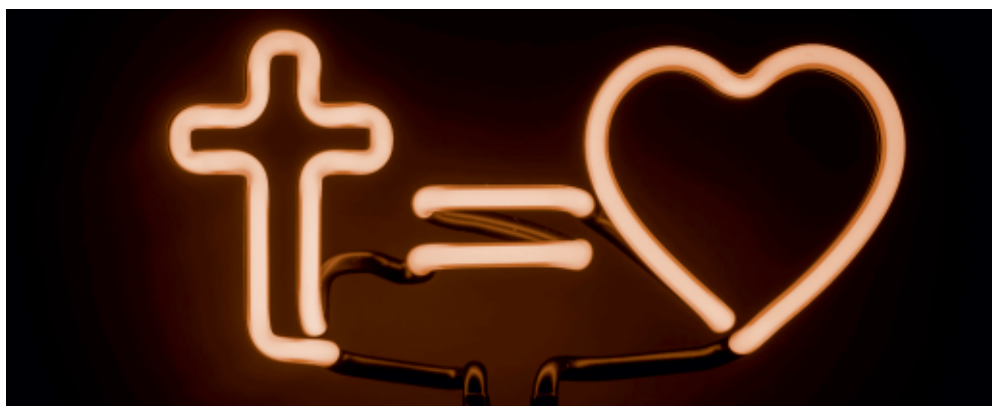


foto. Rod Long - unsplash.com

Noc wigilijna

Noc wigilijna pełna uroku
Taką noc mamy jeden raz w roku
Na ciemnym niebie gwiazdy mrugają
Wesołą nowinę nam ogłaszają.

W tę noc zimową w dalekiej stronie
Zrodziła Panna Dziecię na słomie
Leży na słomie na wiązce siana
Jedyna radość ludowi dana.

Wdzięczny lud Bogu swą wiarą silną
Święci co roku noc wigilijną
Noc która w sercach troski rozwiewa
Radosne Bogu kolędy śpiewa.

Nawet zwierzęta mówią tej nocy
Gdy posłuchamy koło północy
Uwierzmy w siłę tej nocy świętej
W jej moc, dla ludzi tak niepojętej.

Czar wigilijny tę noc spowija
Cieszy się z ludem Panna Maryja
Że nam zrodziła Syna Bożego
Na Zbawiciela świata całego.

Czekamy wszyscy gdy się na niebie
Gwiazda zaświeci
Matka do stołu zawoła dzieci
Łamiąc się z nimi białym opłatkami
Ociera oczy ręką ukradkiem.

I życzy szczęścia wiele radości
Lepszego życia w bliskiej przyszłości
By ciężar troski nas nie przygniatał
By lud się z sobą serdecznie bratał.

Gloria, gloria, gloria
Niech z nami będzie Jezus Malusieńki
I Matka Jego Panna Maryja.

Bożek Władysława

Życzenia Świąteczne

„... Anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego Upodobania».”

Łk 2, 10-14

Niech błogosławieństwo Nowonarodzonego Jezusa spocznie na nas wszystkich. Miłosierny, troskliwy, bliski i czuły Bóg, który stał się człowiekiem i zamieszkał między nami, niech napełnia serca radością, jednością i pokojem.

Niech wszystkie dni 2024 roku będą czasem naszego zbliżania się do Boga i do drugiego człowieka.

Redakcja NASZ DOM



Zaproszenie

Zapraszamy wszystkich chętnych do współpracy przy redagowaniu naszej gazetki. Jeżeli ktoś chciałby zapoznać się bliżej ze sposobami tworzenia kolejnego numeru niech przyjdzie na spotkanie redakcji w terminie podanym na stronie www.parafiabobrek.pl lub zgłosi się do swojego księdza Proboszcza. Szczególnie zachęcamy do współpracy młodzież, której nie są obce nowoczesne techniki komunikacji, fotografii oraz tych, którzy chcieliby w przyszłości zajmować się dziennikarstwem.

Redakcja

Obrzęd Wieczery Wigilijnej

Na stole nakrytym białym obrusem kładziemy Pismo Święte i opłatek oraz ustawiamy świecę (pięknym znakiem jest świeca Caritas Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom). Jedno miejsce przy stole pozostaje wolne jako znak pamięci o bliskich, którzy nie mogą razem z nami zasiąść do wigilii (np. o zmarłych z rodziny, członkach rodziny poza domem) oraz jako wyraz gotowości do przyjęcia potrzebującego człowieka. Wieczery wigilijną rozpoczynamy modlitwą. Najlepiej jeśli prowadzi ją ojciec:

Wimie Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

ZAPALENIE ŚWIECY:

Ojciec lub matka zapala świecę na stole.

Ojciec lub matka: Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają: Bogu niech będą dzięki.

CZYTANIE EWANGELII (Łk 2,1-14)

Ojciec lub matka: Ponad dwa tysiące lat temu przyszedł na świat Jezus Chrystus, Syn Boży, oczekiwany Zbawiciel. Opowiada o tym ewangelia św. Łukasza.

Następuje odczytanie ewangelii:

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządca Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby dać się zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania”.

Po wysłuchaniu fragmentu ewangelii - kolęda „Bóg się rodzi”.

WSPÓLNA MODLITWA

Ojciec lub matka odmawia prośby, wszyscy odpowiadają: Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Ojciec lub matka: *Boże, nasz Ojcze, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam swojego Syna Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela i prosimy Cię:*

- Udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.
- Obdarz naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.
- Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych, głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.
- Naszych zmarłych (wymienić imiona) obdarz szczęściem i światłem Twej chwały. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Wszyscy odmawiają: „Ojcze nasz....”

Ojciec lub matka: *Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jednorodzonego Syna Twojego, spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twego światła w naszym codziennym postępowaniu. Przez Chrystusa Pana naszego.*

Amen.

ŁAMANIE SIĘ OPŁATKIEM:

Ojciec lub matka: *A teraz w duchu miłości i przebaczenia przełamiemy się opłatkiem - chlebem miłości. Otwierając serca nasze w miłości wzajemnej, otwieramy je na przyjęcie Pana. Niech On będzie zawsze z nami.*

Adres redakcji

Parafia Przenajświętszej Trójcy w Bobrku
Parafia św. Jadwigi Królowej w Gorzowie
Parafia Matki Bożej Różańcowej w Gromcu

Redakcja

ks. proboszcz Józef Sowa (Bobrek)
ks. proboszcz Stanisław Rapacz (Gorzów)
ks. proboszcz Zdzisław Bury (Gromiec)
oraz Zespół Redakcyjny

Listy do redakcji

można kierować pod adres email:
nasz.dom@gazeta.pl
Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, zastrzega sobie prawo do redagowania tekstów